

radané manželské spolužití, neměla pochopení a ochoty, setrvávající při svém dřívějším nepřístojném chování.

Z těchto skutkových zjištění vyplynul správný závěr odvolacího soudu, že v jednání žalovaného, když domácnost opustil a jinde bydlel a se stravoval, nelze spatřovati zlomyslné opuštění, jak je má na mysli ustanovení § 109 obč. z., neboť byly prokázány podstatné důvody, prýšící právě z chování manželky, které ho přiměly, že společenství s ní přerušil.

Dr. Kasper.

Je-li možná sanace družstva jiným způsobem ku př. zvýšením vkladních podílů členů, není nutno ihned pro vykázany bilanční schodek uvaliti na družstva konkurs podle § 84 odst. 2. zák. č. 70 ai 1873 ř. z.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze 17 září 1924 RI 719/24.)

Rekursní soud zrušiv zamítnutí návrhu některých členů společenstva s ruč. obm. na uvalení konkursu pro vykázany bilanční schodek nařídil soudu prvě stolice, aby o návrhu tom nově rozhodl, až se po řádně svolané valné hromadě ukáže, bude-li možná sanace družstva usnesením na zvýšení vkladních podílů čili nic.

Dovolacímu rekursu nebylo dáno místa. Důvody: Nutno míti na zřeteli, že za trvání společenstva může se toto ubrániti konkursu tím, že valná hromada se usnese dvoutřetinovou většinou na přiměřeném zvýšení obnosu členského podílu, nebo že členové schodech sami uhradí.

Jest sice pravda, že § 84 odst. 2. zák. č. 70 ai 1873 ř. z. zavazuje představenstvo, aby učinilo návrh na zahájení konkursu, jakmile dluhy společenstevní převyšují jmění, leč tím není vyloučeno, aby bylo použito jiných prostředků, zejména, aby zvýšeny byly členské podíly. Podle § 5 č. 5., cit. z. musí společenstevní smlouva stanoviti také výši členských podílů. § 33 odst. 2. cit. z. připouští zcela všeobecně, aby se valná hromada usnesla na změnné společenstevní smlouvy, při čemž některak nerozeznává. Je-li tedy stanovení výše členských podílů součástí společenstevní smlouvy, pak může býti valnou hromadou usnesena změna i v tomto směru, aniž by bylo třeba přípustnost zvýšení podílů smlouvou zvláště vyhraditi. Členům družstva, kteří by se usnesením valné hromady pokládali za postížené, jest volno, aby, chtějí-li se uchrániti důsledku onoho zvýšení podílů, z družstva vystoupili (§ 77 cit. zák.). Možno-li tudíž odvrátiti konkurs způsobem shora vyčteným, pak rekursní soud právem usnesení rejstříkového soudu zrušil, neboť při různosti názorů členů družstva o stavu a prosperitě podniku, o něž jde, třeba dalšího šetření za tím účelem, aby bylo bezpečně zjištěno, je-li odůvodněna naděje na sanaci, či zda nutno ohlásiti konkurs.

Dovolací rekurs nemohl se tedy potkatí s úspěchem.
Dr. Kasper.

Přeměnou firmy kupce jednotlivce v komanditní společnost zanikne firma původního majitele, třeba též zůstal veřejným společníkem (komplementářem) nové společnosti, v důsledku čehož uhasla prokura udělená původním majitelem závodu výmazem jeho firmy.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze 24. září 1924 RI 603/24.)

Vrchní soud odmítl odvolání jako opožděné s poukazem na to, že kontumační rozsudek doručení byl Xovi, prokuristovi firmy K., která tím, že přeměněna byla v komanditní společnost a s novým zněním převedena byla z rejstříku firem jednotlivcův do rejstříku firem společenských, nezanikla a nebyla z rejstříku obchodního vymazána. K. je nyní komplementářem a X. prokuristou. Byl tudíž X. oprávněn rozsudek za žalovanou firmu K. přijmouti a proto platí jako den doručení ten den, kdy Xovi rozsudek byl doručen, podle něhož ale odvolání jeví se opožděným.

Nejvyšší soud zrušil usnesení to a nařídil o odvolání jednatí a věcně je vyříditi. Důvody:

Názor odvolacího soudu, že žalovaná firma nezanikla a nebyla z obchodního rejstříku vymazána, ačkoli byla přeměněna v komanditní společnost a s novým zněním převedena do rejstříku firem společenských, je mylný. Vstupem tří veřejných společníků a dvou komandistů do závodu Kova, zapsaného pod firmou K. do rejstříku firem jednotlivcův vznikl nový právní podmět, komanditní společnost. Dosavadní firma jednotlivce »K.« splynula s ní v jeden právní podmět a pozbyla tím vlastní samostatné právní jsočnosti. Zánikem jejím jako

samostatného podniku stalo se ovšem též bezpředmětným zřízení Xa za jejího prokuristu. Trvání jeho zápisu jako prokuristy v obchodním rejstříku je úplně bezpodstatným, neboť nemůže býti prokuristy podniku neb firmy, kterých již není. Nemohlo se proto ani doručení svědčící Kovi podle § 93 odst. 2. c. ř. s. a čl. 42 obč. z. státi platně do rukou osoby, jež není jeho prokuristou a ježto ani nebylo tvrzeno, že by tu byly podmínky pro náhradně doručení do jeho rukou podle § 102 a násl. c. ř. s., nestalo se doručení k jeho rukám vůbec podle předpisu. Na tom nemění nic, že X je prokuristou nově zřízené komanditní společnosti, k jejímž veřejným společníkům (komplementářům) patří též K., neboť, jak je doloženo, on a komanditní společnost, vzniklá vstupem společníků a komandistů do jeho firmy, jsou správně různé podmínky, které nelze zaměňovati. Jaký vliv tato právní různost má na přechod práv a povinností z onoho na tuto, netřeba tu rozebíratí. Jisto je, že jejího prokuristu nelze pokládati beze všeho i za prokuristu jednotlivých její společníků.

Slušelo proto rozhodnouti, jak nahoře uvedeno.

Dr. Kasper.

ZE DNE.

»Sbírku příkladů knihovnických žádostí a usnesení« vydají v nejbližší době vlastním nákladem JUDr. Jos. V. Bohuslav, se-nátní prezident nejvyššího správního soudu, a Antonín Hartmann, odborový přednosta ministerstva spravedlnosti.

Jest to šesté opravené vydání známé a stále hledané pomůcky, vydané JUDrem J. V. Bohuslavem. Nové vydání doplnilo zejména povšechnou část zákonnými předpisy a judikaturou až do poslední doby, řeší některé sporné otázky, přihlíží ve zvláštním oddíle ku předpisům knihovního práva platného na Slovensku a Podkarpatské Rusi a uvádí též poplatkové předpisy v knihovnických věcech jak v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, tak i na Slovensku a Podkarpatské Rusi platné. V druhém dílu upraveny jsou úplně nové vzorce knihovnických podání a vyřízení, jsou zjednodušeny a stylisovány, aby vyhovely věcně a také jazykově a spolu, aby zápisy z nich mohly býti vykonány v knihách beze vsí změny. Úvodem (označením soudu, žadatele a návrhu) lze doplniti každý vzorec na podání tak, že se hodí pro soud za vyřízení pouhým »describatur«, čímž se urychlí a zjednoduší manipulace v knihovnických věcech. Použitím těchto vzorců přijdou právní zástupci nejen vstříc soudům, nýbrž usnadní si též svou vlastní práci. Povšechná část vzrostla tím přes 26 tiskových archů, vzorců bude 320; část obsahuje též nejběžnější vzorce pro Slovensko a Podkarpatskou Rus, kdežto lze většinou užití ostatních vzorců obdobně i tam.

Vzorce byly schváleny výnosem ministra spravedlnosti ze 14. září 1924, č. 1567 pres. a bude uloženo soudům, aby dílo zařadily do úřední knihovny.

Dílo bude míti as 800 stran; do knihkupeckého obchodu dáno nebude. Cena vázaného výtisku as 50 Kč. Objednávky vyřídí Ant. Hartmann, odb. přednosta v Praze IV., ministerstva spravedlnosti.

Knihovní provádění přidělů Státního Pozemkového úřadu.

Konečně můžeme podati všem kolegům zprávu o dojednání se Státním Pozemkovým úřadem ve věci knihovního provedení přidělů. Akce tato vleče se již po dobu několika měsíců a vedena byla za spolupůsobení stavu advokátního.

S. P. Ú. projevil již před delším časem ochotu, že sepisování přidělových listin a knihovnické podání svěří notářům a advokátům. Jednalo se pouze ještě o odměnu za tyto práce. Oba stavy naše navrhovaly odměnu za listiny přidělové dle sazby notářské A 1. dle jednotlivých přidělových cen bez omezení na maximální hranici a pro knihovní podání podle pol. 7. rovněž podle jednotlivých přidělových cen a bez omezení na maximální hranici jakož i náhradu všech hotových výloh a manipulačních poplatků.

Po dlouhém jednání došlo k následujícímu ujednání.

Advokátní komora česká zároveň v plné moci komory Moravské a notářská komora Pražská jménem všech českých komor v Čechách a na Moravě zavázala se, že příslušníci její budou postupovati následovně: